

като щяше да цѣлуне рѣжжѣ-тъ, стисна съ жѣбы си, та отхапа единыа членъ (ставицѣ) на малкыа прѣстъ; тѣй, като ся помоли довольно, излѣзе обрадванъ, че сполучи жѣлаемо-то си. Най-послѣ жѣлостный день привтаса, и неповинна-та мома трѣбваше веке да ся прѣдаде на змѣйовы-ты жѣбы. Сѣбранный народъ чѣкаше съ нетѣрпѣние да глѣда жѣртвѣжѣ-тъ, коя-то щяше да поглѣне звѣрѣ-тъ; чѣсъ-тъ доде, и на-жѣленный баща водѣше дѣщерѣжѣ-си за рѣжжѣ, като ся промѣчѣше между множество-то народъ. Змѣя-тъ излѣзе съ свѣщенѣе и съ зѣналы уста да поглѣне приготвенѣжѣ-тъ му жѣртвѣжѣ. Баща-та стояше близу до дѣщерѣжѣ си, съ пѣлѣж надѣждѣжѣ, че ще сполучи намѣренѣ-то си; звѣрѣ-тъ ся спусна и страшно отвори голѣмы-ты си уста ерѣше момѣжѣ-тъ; баща ѣ приготвенѣжѣ хвѣрга изведѣнѣжѣ отхапанѣжѣ-тъ ставицѣ на крѣстителевыа прѣстъ, всрѣдѣ отворено-то гѣрло на змѣя и, о чѣдо! звѣрѣ-тъ ся трѣшна мѣртваѣ на земѣжѣ-тъ и быде самѣ си жѣртва; тѣй окаянна-та мома ся избави отѣ ужаснѣжѣ-тъ смѣрътъ, а баща-та съ радостны слѣзы благодарѣше Бога и С-го Ивана Крѣститѣля. Народѣ-тъ като ся научи, дѣто това чѣдо стана чрѣзѣ Крѣститѣлевѣжѣ-тъ рѣжжѣ, славѣше Бога. Той день ся празнува съ голѣмо тѣржѣство, и мнозина ся обѣрнахѣ камѣ Христѣанткѣжѣ-тъ вѣрѣжѣ; а на това мѣсто въздигнахѣ великолѣпнѣжѣ Черкѣжѣ на имя Святого Ивана Прѣдтечѣя.

Приказвѣся оште за тѣсъ рѣжжѣ, че въ денѣ на Въздвиженѣе честнаго Крѣста, когато Пѣрвосвященникѣ-тъ издигалѣ Крѣста, на едно съ святѣжѣ-тъ рѣжжѣ, тя по нѣкой пѣтъ ся отварѣяла, а напѣтъ ся затварѣяла, та съ това означѣвала изобилѣе (берекетѣ) или скудо-сть и скѣпнотѣя, т. е. когато ся отварѣяла, година-та бѣвала пло-дородна отѣ всѣчко, а когато ся затварѣяла, послѣдѣвало скудость, отдѣто бѣвало скѣпнотѣя и голѣмѣ гладѣ.